

Posudek na rigorózní práci Mgr. Tat'ány Peškové
"Padělání a pozměňování peněz (trestněprávní a kriminalistická
problematika "

Předloženou rigorózní práci hodnotím pozitivně, jako plně vyhovující požadavkům stanoveným příslušnými předpisy.

Téma je zpracováno interdisciplinárně – z aspektů kriminalistických, zčásti též kriminologických, trestního práva hmotného a procesního, finančního práva a policejního práva. Autorka využila poměrně široký okruh literárních pramenů domácí i zahraniční provenience (včetně internetových zdrojů), prokazuje dobrou orientaci v judikatuře. Z textu je patmo, že rigorozandka získala řadu poznatků z vyšetřovací praxe.

Zvolená metoda zpracování tématu je vhodná, také systematika výkladu je správná. Po stručném úvodu, v němž je pojednáno o funkci a definici peněz, přechází výklad k popisu technické ochrany peněz a způsobů jejich padělání, k analýze právní ochrany měny, ke specifikám trestního řízení, k mezinárodněprávním instrumentům ochrany peněz a k popisu trestněprávní ochrany měny v některých evropských zemích. V závěru práce jsou obsaženy náměty de lege ferenda.

Výklad je věcný a střizlivý, autorka je schopna zvažovat pozitivní i negativní stránky problémů, její náměty na budoucí úpravu jsou uvážlivé.

Jazyková úroveň textu je slušná.

V práci jsem neshledal žádná závažnější věcná ani formální pochybení. Z drobných připomínek lze uvést:

- str. 38, 1. odst. – autorka se zde zmiňuje o „úsilí policie“ usvědčit pachatele ze spáchání přísněji kvalifikovaného trestného činu (§ 140 odst. 2 al. 1 oproti § 142 TZ); bylo by asi vhodné upozornit na možná úskalí tohoto postupu (páchání trestné činnosti „pod kontrolou“ policie versus princip oficiality a legality);

- str. 43, 1. odst. – kritika reorganizace policejní činnosti v souvislosti se zrušením úřadů vyšetřování v roce 2002 není argumentačně korektní; nedošlo k tomu, že „každý policista musí plnit obě role“ – nová úprava nijak nebrání dělbě práce mezi policisty, i nadále se část z nich může věnovat toliko operativně pátrací činnosti a část z nich spíše procesnímu

vyšetřování; smyslem nové úpravy bylo odstranit organizační (institucionální) bariéry mezi různými složkami policie a posílit kooperaci v rámci služby kriminální policie; je ovšem otázka, zda se podařilo tento záměr realizovat;

- str. 55 – argumentace o nepoužitelnosti důkazů, získaných při domovní prohlídce, provedené bez předchozího „výslechu“ domácí osoby, se mně zdá poněkud zjednodušující; domnívám se, že vadná je spíše terminologie použitá českým zákonodárcem v § 84 TR („předchozí výslech“) – ve skutečnosti smyslem tohoto postupu je nikoliv „výslech“, nýbrž „výzva k dobrovolnému vydání“ (jak to ostatně formuluje většina zahraničních trestních řádů); názor zastávaný autorkou je ovšem sdílen částí judikatury – viz k tomu např. mé odlišné stanovisko k nálezu Ústavního soudu III. ÚS 183/03;

- str. 89 - myslím, že tendenci zastávanou Ústavním soudem ohledně anonymních svědků nelze charakterizovat jako „zpochybnění principu kontradiktornosti“, jak to vyjadřuje rigorozandka; naopak Ústavní soud přikládá konstantně principu kontradiktornosti při dokazování velký význam; v souvislosti zde zmiňované spíše Ústavní soud hypertrofuje právo obviněného klást svědkovi otázky a prověřovat jeho věrohodnost (čl. 6 odst. 2 písm. d/ Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod) v neprospěch ochrany svědka.

Uvedené připomínky jsou pouze dílčí povahy a nijak nesnižují mé celkově velmi pozitivní hodnocení. Jako možný námět do diskuze v rámci obhajoby práce dávám autorce k posouzení bližší rozbor problematiky policejní provokace při odhalování a vyšetřování padělání peněz.

Závěrem konstatuji, že rigorózní práce je velmi zdařilá a plně způsobilá k ústní obhajobě. Navrhuji proto, aby Mgr. Taťáně Peškové byl po úspěšném složení státní rigorózní zkoušky udělen akademický titul "JUDr."

V Praze dne 3. ledna 2008.

Prof. JUDr. Jan Musil, CSc.